

- 3) Efter „3) Udkaft til Lov . . . angaaende Redningsvæsenet paa de danske Kyster“ indskydes som nyt Nr. (3): „Udkaft til Lov, angaaende Foranstaltninger til Hundehyr- og især Hesteavlens Fremme“, og efter Ordene: „3) § 8. A. m. Udgifter i Anledning af Oprettelse af nye Stationer“ indskydes som nyt Nr. (3) „§ 8 A. l. Stutterivæsenet“.

Af Bessely:

Til § 16.

1) at Slutningsætningen: „De Bølsb, der ville udkræves“ indtil Enden udgaae.

2) at Paragraphen udgaaer.

Formanden: Efter Sædvane skal jeg sætte Udgiftssiden først under Forhandling, og er det da en Selvfølge, at § 6 først kan komme under Afstemning, naar de efterfølgende Paragrapher i Lovforslaget ere afgjorte. Jeg skal sætte hver Paragraph for sig under Forhandling og skal indskrænke mig ved Afstemningen til den Hovedsum, som er angiven i Paragraphen, uden at bringe under Afstemning de Specialsummer, som danne Hovedsummen, forsaavidt der ikke er stillet Endringsforslag til nogen Specialsum eller der ikke forlanges, at en Specialsum i Paragraphen skal afstemmes. Jeg sætter altsaa først § 7 under Forhandling.

Da Ingen begjærede Ordet, afstemtes

Lovforslagets § 7 (see Anhang A. Sp. 1299—1300) og vedtoges eenstemmig med 36 Stemmer.

Derpaa fattes Lovforslagets § 8 tilligemed det dertil stillede Endringsforslag under Forhandling.

Indenrigsministeren: Der er saa mange baade offentlige og private Grunde, der forene sig i det Ønske, at Rigsdagen snarest muligt maa blive sluttet, og Finantsloven har i det andet Thing undergaaet en saa udførlig og — jeg kan med Glæde tilføie — en saa velvillig Behandling, at det ingenlunde har været mig behageligt at skulle give Anledning til, at Finantsloven maa vende tilbage; men jeg troer, at saa Ord ere tilstrækkelige til at vise, at det paa den ene Side har været uundgaaeligt, og at det paa den anden Side ikke kan give Anledning til mindste Meningsforsjæl mellem Rigsdagens Afdelinger. Det vil nemlig være det

høitærede Thing bekendt, at Indenrigsministeriet har forelagt et Lovudkast, som gik ud paa Oprettelsen af et 5te Contoir under Revisionen, og ledsaget det med Oplysninger, som gjorde det klart, at der, uagtet den stedsfundne Forbedling, uagtet der var arbeidet meget stærkt og strengt, dog var indtraadt en Tingenes Tilstand, som vi ikke havde kjendt den i flere Aar, og som var lidet ønskelig, idet der nemlig var paabraget Restancer ved Regnskabsrevisionen, saa at det var nødvendigt for at holde det i den hidtidige gode Orden, at man forøgede Arbeidskraften. Der blev i Folkethinget nedsat et Udvalg, som anstillede nærmere Undersøgelser, og som kom til det Resultat, at det var nødvendigt at forøge de dertil fornødne disponible Kræfter. Man meente imidlertid, at det var for tidlig at gjøre det i Form af et yderligere fast Contoir, hvortil der isørigt kun fordreides to Gager, da Assistance-summen var tilstrækkelig til at skaffe den fornødne Hjælp, men at man ialtsald maatte som et Forsøg nøies med at stille en rund Sum til Disposition, for derved at kunne oparbejde Restancen, og hvis det saa senere maatte vise sig, at enten dette extraordinaire Tilbud burde være forbigaaende, eller at der virkelig behøvedes en Forøgelse af Arbeidskraften — hvorved der især toges Hensyn til, at en Omordning af de communale Forhold vilde formindske Arbeidet, idet Amtsrepartitionsfondens Regnskaber da maastee udgif af Statens Revision — kunde der saa tages endelig Beslutning. Dette blev anerkjendt fra alle Sider, og Enden blev altsaa, at Lovudkastet udstemtes; men det stete først samtidig med eller lige efter, at Finantsloven var gaaet hørt fra det andet Thing, og da jeg ikke tvivler paa, at det vil være mig